

Решение на Съда (трети състав) от 7 август 2018 г. (преюдициално запитване от Tallinna Ringkonnakohus — Естония) — Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A./Deepak Mehta

(Дело C-521/17) ⁽¹⁾

(Преюдициално запитване — Интелектуална и индустриална собственост — Директива 2004/48/ЕО — Член 4 — Процесуална легитимация на организация за колективно представителство на притежатели на марки — Директива 2000/31/ЕО — Членове 12 — 14 — Отговорност на доставчик на услуга за отдаване под наем и регистриране на IP адреси, която позволява анонимното използване на имена на домейни и уебсайтове)

(2018/C 352/19)

Език на производството: естонски

Запитваща юрисдикция

Tallinna Ringkonnakohus

Страни в главното производство

Жалбоподател: Coöperatieve Vereniging SNB-REACT U.A.

Ответник: Deepak Mehta

Диспозитив

- 1) Член 4, буква в) от Директива 2004/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 29 април 2004 година относно упражняването на права върху интелектуалната собственост, трябва да се тълкува в смисъл, че държавите членки са длъжни да признаят на организация за колективно представителство на притежатели на марки като тази по главното производство правото от свое име да търси прилагане на средствата за защита, предвидени в тази директива, по отношение на правата на тези притежатели, както и правото от свое име да предявява искове пред съдилищата във връзка с посочените права, при условие че според националното законодателство тази организация има пряк интерес от защитата на подобни права и това законодателство ѝ предоставя активна процесуална легитимация за целта, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.
- 2) Членове 12—14 от Директива 2000/31/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 8 юни 2000 година за някои правни аспекти на услугите на информационното общество, и по-специално на електронната търговия на вътрешния пазар („Директива за електронната търговия“), трябва се тълкуват в смисъл, че предвидените с тях ограничения на отговорността са приложими спрямо доставчик на услуга за отдаване под наем и регистриране на IP адреси, която позволява анонимното използване на имената на домейни в интернет, каквато е разглежданата в главното производство, стига тази услуга да спада към някоя от категориите услуги, посочени в тези членове, и да отговаря изцяло на съответните условия, доколкото дейността на такъв доставчик има чисто технически, автоматичен и пасивен характер, което означава, че той няма нито познанията, нито контрола върху пренасяната или съхранявана от клиентите му информация и не изпълнява активна роля, позволявайки ѝ да оптимизират дейността си, свързана с онлайн продажби, което следва да се провери от запитващата юрисдикция.

⁽¹⁾ ОВ C 382, 13.11.2017 г.

Преюдициално запитване от Corte suprema di cassazione (Италия), постъпило на 15 юни 2018 г. — Gennaro Cafaro/DQ

(Дело C-396/18)

(2018/C 352/20)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Corte suprema di cassazione

Страни в главното производство

Жалбоподател: Gennaro Cafaro

Ответник: DQ

Преюдициални въпроси

- 1) Противоречи ли националната правна уредба съгласно Указа на председателя на Министерски съвет от 9 септември 2008 г., приет в изпълнение на член 748, трета алинея от Кодекса за корабно- и въздухоплаването, с който се приема Правилник за ограниченията при наемането на работа на летателния персонал на DQ, и която по-специално предвижда автоматичното прекратяване на трудовото правоотношение при навършване на 60 години, на Регламент № 1178/2011⁽¹⁾, който определя възрастова граница от 65 години за наемането на работа на пилоти в търговския въздушен транспорт и, в случай че специалната национална правна уредба бъде оставена без приложение, приложим ли е последният в настоящия случай?
- 2) При условията на евентуалност, ако се приеме че регламентът е неприложим към разглежданата хипотеза *ratione materiae*, в противоречие ли е посочената национална правна уредба с принципа на недопускане на дискриминация, основана на възраст, залегнал в Директива 2000/78⁽²⁾ и Хартата на основните права на Европейския съюз (член 21, параграф 1), който намира конкретен израз в Директива 2000/78?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) № 1178/2011 на Комисията от 3 ноември 2011 година за определяне на технически изисквания и административни процедури във връзка с екипажите на въздухоплавателни средства в гражданското въздухоплаване в съответствие с Регламент (ЕО) № 216/2008 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 311, 2011 г., стр. 1).

⁽²⁾ Директива 2000/78/ЕО на Съвета от 27 ноември 2000 година за създаване на основна рамка за равно третиране в областта на заетостта и професиите (ОВ L 303, 2000 г., стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 7).

Преюдициално запитване от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Литва), постъпило на 26 юни 2018 г. — AW, BV, CU, DT/Република Литва, представлявана от Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras и Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

(Дело C-417/18)

(2018/C 352/21)

Език на производството: литовски

Запитваща юрисдикция

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Страни в главното производство

Ищци: AW, BV, CU, DT

Ответник: Република Литва, представлявана от Lietuvos Respublikos ryšių reguliavimo tarnyba, Bendrasis pagalbos centras и Lietuvos Respublikos vidaus reikalų ministerija

Преюдициални въпроси

- 1) Въвежда ли се с член 26, параграф 5 от Директива 2002/22/ЕО⁽¹⁾, изменена с Директива 2009/136/ЕО⁽²⁾, задължение за предоставяне на информация за местоположението, когато повикването е направено от мобилно устройство без SIM карта?
- 2) Трябва ли по силата на член 26, параграф 5 от Директива 2002/22/ЕО, изменена с Директива 2009/136/ЕО, да се дава информация за местоположението на спешното повикване, ако националната правна уредба на държава членка позволява извършване на повиквания до европейския номер за спешни повиквания „112“ без SIM карта?